

โลก โกรธ หลง แล้วกวัน ๆ กันอยู่อย่างนี้ จนหมดเวลาในโลกมนุษย์ แล้วก็ไปไหน ๆ กันเยอะเยอะเลย กว่าจะกลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีกก็ยาก พอมาใหม่ก็คิดเหมือนเดิม พุดเหมือนเดิม ทำเหมือนเดิม วนกันไปอยู่อย่างนี้ตลอดเวลาเลย นี่เขาบังคับกันอยู่ข้างหลัง

บุญ ก็เป็นกระแสหรือพลังงานแห่งความดี ที่บังคับมนุษย์ให้คิดพูดทำแต่สิ่งที่ดี ๆ แล้วก็มิวิบาก คือมีผลที่ดี ๆ เกิดขึ้น พระกับมารก็ยังปะทะกันอยู่ อยากเห็นใหม่ละ จะเห็นมารได้ต้องเห็นพระก่อน

มรรคผลนิพพานอยู่ในตัวเรา เริ่มต้นที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ด้วยวิธีการหยุดนิ่งเฉยที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ซึ่งเป็นปากทางที่จะเข้าไปถึงพระในตัว พอถึงพระในตัวแล้ว เดี่ยวเราก็จะเปลี่ยนแปลงจากผู้ไม่รู้ก็มาเป็นผู้รู้ คนโง่กลายเป็นคนฉลาด สิ่งที่ปกปิดก็จะเปิดเผยเมื่อไปถึงพระในตัว

๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ต้องหนีกฎแห่งกรรมให้พ้น

วันนี้วันที่ ๙ ของการเข้าพรรษา พรรษานี้ชื่อว่า พรรษาแห่งการบรรลुธรรม พระเห็นพระ เณรเห็นพระ โยมเห็นพระ เป้าหมายชีวิตของมนุษย์คือทำพระนิพพานให้แจ้งและสร้างบารมี

ต้องทำพระนิพพานให้แจ้ง เพราะในวิภูสสารนั้นมีภัยมาก ที่สำคัญคือภัยในอบาย หากเราทำบาปก็จะไปเกิดเป็นสัตว์นรก เปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน เป็นต้น แม้ในมนุษย์ก็มีภัยสารพัดภัยเลย จะเกิดเป็นอะไร

ก็ไม่แน่นอน เดี่ยวขึ้น เดี่ยวลง เดี่ยวไปสวรรค์ เดี่ยวไปอบาย เดี่ยวเป็นคนสวย คนหล่อ เดี่ยวก็ขึ้นเห่ เดี่ยวรวย เดี่ยวจน เดี่ยวเป็นพระราชา เดี่ยวเป็นยาจก วณิพก ผลัดเปลี่ยนกันอย่างนั้นอยู่เรื่อย ๆ และที่สำคัญทุกคนที่เกิดในสังสารวัฏล้วนตกอยู่ในกฎแห่งกรรมทั้งสิ้น

กฎแห่งกรรม พระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ได้ตั้งขึ้น แต่พระองค์ไปรู้ไปเห็นมาแล้วมีมหากรุณาจึงนำมาสอนสัตว์โลกเพราะความสงสาร กฎแห่งกรรมนี้ตั้งขึ้นโดยผู้มีฤทธิ์มีอำนาจมาก เป็นจากหลังบังคับสรรพสัตว์ทั้งหลายล้วนตกอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรมทั้งสิ้น โดยเฉพาะมนุษย์ไม่ว่าจะคิด พูด ทำล้วนแต่มีวิบากเป็นผลทั้งสิ้น คิดดี พูดดี ทำดี ก็มีวิบากที่ดี คิดไม่ดี พูดไม่ดี ทำไม่ดี ก็มีวิบากที่ไม่ดีเกิดขึ้น

กฎแห่งกรรมไม่มีเปลี่ยนแปลง ไม่มีเว้น แต่กฎหมายเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ในทุกภูมิภาคทั่วโลกก็ยังมีแตกต่างกันไปแล้วแต่ความจำเป็น แต่กฎแห่งกรรมนั้นคงที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง บางอย่างถูกกฎหมายแต่ผิดกฎแห่งกรรม ถึงแม้ไม่ติดคุกแต่ก็ไปอบาย

เพราะฉะนั้น กฎแห่งกรรมจึงสำคัญมาก ภัยนี้เป็นภัยที่อันตรายอย่างยิ่ง หลวงในสังสารวัฏ จะมีทางหนีกฎแห่งกรรมได้ก็ต้องหลุดจากภพสาม ไปสู่อายตนะนิพพาน ฉะนั้นเกิดมาก็เพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง เพราะเหตุนี้ถึงจะต้องทำอย่างไรก็ได้ให้หลุดพ้นจากภพสาม จะหลุดได้ก็ต้องขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไป

มรรคผลนิพพานอยู่ในตัวของเรา เริ่มต้นที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ด้วยการนำใจมาหยุดนิ่งเฉย ๆ จับหลักอย่างนี้ได้ก็สบายแล้ว ไปอยู่ตรงไหนก็ได้ เพราะฉะนั้นพรพรพานี้เราก็ต้องมาฝึกหยุดฝึกนิ่ง ให้โอกาสกับตัวเราได้

ทำหยุดทำนิ่ง มีชั่วโมงหยุด ชั่วโมงนิ่ง ชั่วโมงกลางบอย ๆ เราก็จะเข้าถึงพระในตัวได้ ซึ่งทุกคนมีสิทธิ์เข้าถึงได้ทั้งนั้น และก็สามารเข้าถึงได้ทุกวันตลอดเวลาเลย

หยุดตอนไหน ถึงตอนนั้น เป็น **อกาลโก** ไม่กำหนดกาลเวลา แล้วหยุดกับนิ่งขึ้นอยู่กับความขยันหรือขี้เกียจ ความสมัครใจของเรา ถ้าเราเต็มใจ สมัครใจอยากจะเข้าถึงก็ถึง ถ้าไม่สมัครใจที่จะเข้าถึงก็ไม่ถึง แล้วแต่เราจะปรารถนาอย่างไรก็ไขว่คว้าเอา ชีวิตเรา เราก็ต้องดีไซน์ของเราเอง

๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ระดับของการเห็นพระ

วันนี้วันที่ ๑๐ ของการเข้าพรรษา จะนับกันไปวันต่อวัน นับไปเรื่อย ๆ พรรษาหนึ่งก็มีแค่ ๙๐ วันเท่านั้น เหลืออีกแค่ ๘๐ วัน พรรษานี้มีชื่อว่า พรรษาแห่งการบรรลุธรรม พระเห็นพระ เณรเห็นพระ โยมเห็นพระ เห็นพระจะได้มีที่พึ่งที่แท้จริง

พระที่เห็นจะมีอยู่ ๒ ระดับ ระดับแรกคือองค์พระที่เห็นก่อนที่ใจจะหยุดนิ่งได้อย่างสมบูรณ์ อีกระดับคือเมื่อใจหยุดนิ่งได้สมบูรณ์แล้ว เห็นดวงธรรมในดวงธรรม เห็นกายในกาย ถอดออกเป็นชั้น ๆ กระทั่งถึงกายธรรม

เห็นในระดับแรกองค์พระยังหลากหลาย ทั้งรูปร่างหน้าตาวิสดุ มักจะเป็นองค์พระที่เราคุ้นตา เคยเห็นกันตามยุคตามสมัย สืบสานวัฒนธรรมกันมาตามภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลกในประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนา หรือ